

# מסרים לכל...

בעריכת הרב נחום גמליאל

## לקח מהפרשה,

### 'כל מפרסת פרסה ושוסעת שסע, מעלת גרה בבהמה אותה תאכלו' (יא' ג')

רמז יש כאן אמר האדמו"ר מביאלה זצ"ל לסימני טהרה של יהודי, שיהא שוקל היטב כל פעולה שהוא פועל האם היא עולה בקנה אחד עם רצון הבורא, או שמא עצת היצר היא. הסיפור הבא מוכיח שאם אדם עושה מה שצריך לעשות ופועל כפי רצון האלוקים, לא יקרנו נזק ולא יגרם לו כל הפסד!

'מזה זמן רב שאני מחפש רכב מסוים שיתאים לצרכי, סיפר יהודי אחד. 'בשוק המכוניות המשומשות נחשב רכב זה לנדיר. ואם כבר מוצאים אותו, הרי שהוא כבר במצב לא טוב. בוקר אחד מצאתי בדיוק את מה שחיפשתי, רכב מעולה שענה על כל דרישותי, ממש נדיר. כשהתקשרתי, אמר לי בעל הרכב שאוכל לפגוש אותו רק בעוד כמחצית השעה. הבטתי בשעוני ונוכחתי לדעת שבשעה זו אצטרך כבר ללמוד עם החברותא. כיוון שההזדמנות הייתה נדירה, היה לי יצר הרע גדול לבטל את הלימוד כדי לרכוש את הרכב, אך למרות הכל זכיתי לסי"ד, אזרתי עוז והתגברתי על עצמי. ואמרתי לבעל הרכב שאוכל להגיע רק בצהרים. המוכר אמר לי שאינו מאמין שהרכב יישאר למכירה עד שעה זו. 'תנסה', אמר. בתום הלימוד התקשרתי, והתשובה הייתה: 'הרכב נמכר'.

בשניה הראשונה הרגשתי צביטה, אך מיד התעשתי וליבי התמלא שמחה על כך שלא ביטלתי את הלימוד. למחרת פגשתי ברחוב רבי עקיבא חבר טוב שנהג ברכב שרציתי לקנות. הלה סיפר לי שרכש את הרכב בתנאים מצויינים ובמחיר זול... מה שהוסיף מעט שמן למדורה. עבר יום נוסף והחבר פוגש אותי ופניו זעומות. 'הגיעה אליו הודעה מהמטרה שהרכב גנוב והמוכר זייף את כל התעודות', ותוך כדי כך הוא לוחש באזניי אני חושב שזה קרה לי בגלל שביטלתי את החברותא שלי, והלכתי לרכוש את הרכב.

(עלינו לשבח)

לזיווג הגון

נאור בן תמר / יובל בן זכריה / שי בן אברם / ידידה בת בתיה / טל בן בתיה / נתנאל בן בתיה  
אוסנת בת אליס / שמואל בן עליזה / אודליה יונה בת מרים / נתנאל אליהו בן שושנה.

ליראת שמים

יהונתן בן שלום / נהוראי בן נאווה / מלאכי בן נאווה / ידידה בן נאווה / אחיה בן נאווה  
נאווה בת מרים / טוהר בת נאווה / נעמה בת נאווה

## פינת חזל"כ

### ממנהגי ימי הספירה:

א: בין פסח לשבועות מתו עשרים וארבעה אלף תלמידי ר' עקיבא, מפני שלא נהגו כבוד זה בזה, לכן נוהגים בחלק מימי הספירה מנהגי אבלות.

ב: לספרדים:

מנהגי האבלות מתחילים מאסרו חג של פסח ונמשכים עד לד' בעומר בבוקר.

ג: לאשכנזים:

מאסרו חג של פסח עד לג' בעומר.

חלק מהאשכנזים נוהגים אבלות מראש חודש אייר עד חג שבועות למעט יום לג' בעומר.

ג: הנוהגים על פי הקבלה לא מסתפרים מפסח ועד שבועות, לא מפני האבלות אלא מטעמים שבקבלה, וכן נוהגים חלק מקהילות תימן.

ד: נהגו היהודים בתימן לגלח שער הראש כל ערב שבת לכבוד שבת קודש.

מי שעדיין נוהג כך רשאי להמשיך במנהג זה גם בימי הספירה.

(מנהג תימן שלא לגלח או לסדר את הזקן כל ימות השנה).

ה: נוהגים לקרא פרקי אבות בשבתות שבין פסח לשבועות כדי לתקן את המידות ולהרבות אהבה בין איש לרעהו, כהפקת לקח מהאסון שפקד את תלמידי ר' עקיבא.

לרפואת

נאווה בת מרים / אברהם בן נאווה / מנשה בן אברהם / בתיה בת רומיה / בלוריה בת עלו

מור בת סימה / שילה בת נעמי / אברהם בן בלוריה / תאיר בת אשר

חיה בת רחל / נתנאל בן עמנואל / טובה רחל בת מרים שמחה / סעדה בת זהרה

שלום בן סליימן / רחל בת חנה תנינה / זכריה בן דוד / מרים בת יצחק.

**מחר אולי...!?**

מי מאתנו לא משתמש במשפט 'אחרי החג'? וכשהחג עובר ואנו רוצים לדחות את המטלה לתאריך לא מוגדר, אנו דוחים זאת 'לקיץ' או 'לחופש הגדול' וכשהקיץ מאחורינו ושוב מתאים לנו לדחות את המטלה, אנו דוחים זאת 'לאחרי החגים'.

ובכן חבריה, כל כך הרבה דברים דחינו לאחרי החג, וזה הגיע. הגיע הזמן לפרוע את ההתחייבות, וכדאי שנאמץ כלל שיכול רק להועיל בכל מישורי החיים: 'אל תדחה למחר את מה שאפשר לעשות היום'. כי יום רודף יום ושבוע רודף שבוע וחודש רודף חודש ואנחנו מוצאים את עצמנו בסוף השנה הרבה פעמים מתוסכלים: מה הספקתי?! אבל רציתי, אבל תכננתי... אז במקום לדחות לקיץ בואו נאמץ לעצמנו את המושג עד הקיץ. עד הקיץ אני לומד חצי שעה ביום עם כל ילד, עד הקיץ אני מחליט אם להעביר את הילד למוסד חינוכי טוב יותר. עד הקיץ אני מקבל על עצמי להתחזק... וכך לא ניתן לזמן לברוח לנו מבין האצבעות כי לא נעים להזכיר אבל מי שרגיל לדחות למחר מי מבטיח שיהיה מחר? ואם יהיה מחר מי אמר שזה לא יהיה מאוחר!?

שבת שלום, שושנה

להצלחה: אברהם בן בלוריה / טובה רחל בת מרים שמחה

להצלחה, יראת שמים. שלום בית. הצלחה בחינוך הילדים  
שלמה בן מרים / חנה בת יפה. רות בת מרים / דוד בן שושנה. / אליהו בן רובידא / מרים בת שמחה  
אברהם בן מרים / נטע בת שרה.

**סיפור לשבת**

**ככלות הכל - אימא.**

הנייד רטט בכיסי שוב. מיהרתי להכניס את קופסת הטונה אל עגלת הקניות ולהשיב. בעלי סיפר לי שיש לנו הפתעה לשבת - אמא שלו רוצה לבוא אלינו. "טוב", אמרתי קלושות בנימה בלתי מזוהה, "ואמרת לה שכן?" שאלתי, "אמרתי שאני חושב שכן" השיב, מנסה למזער את הנזק. "בסדר, שיהיה", השבתי רפות. "אז תצלצלי לומר להם שכן?" ביקש. "אחר כך", דחית את הקץ. בהחלטה של רגע זנחתי את עגלתי. ומיהרתי למצוא פינה נסתרת ושקטה ברחבי הצרכניה. אני מוכרחה לספר לאימא. שלפתי את הנייד החדש מכיסי והבטתי בו. לא הכרתי אותו על בוריו. אבל בינתיים לא נראה לי שיש בעיה לצלצל. פתחתי את התפריט, הגעתי במהירות ל"אימא". לחיצה ארוכה, צלילי המתנה, לא המתנתי למענה. ברגע שבו שמעתי את השפופרת מורמת התחלתי לדבר. לא לדבר, לשפוף. לא לשפוף, להתרעם. הזכרתי לאימא את העוולות הישנות שעוותה בהן חמותי. "אישה נהדרת ורגישה", כך אומרים כולם אבל אני - אשת בנה היחיד, יודעת כמה לא. "לא תאמיני אימא, לא תאמיני אבל עכשיו בעלי מתקשר אלי, אימא שלו מזמינה את עצמה לשבת. יום חמישי בלילה, והיא מבקשת להיות אצלנו בשבת! הזאת! מה אני עושה, אימא, מה???" מישוהו בלע את רוקו מעבר לקו. שמעתי המהום קצר, משונה, ואחר כך נשמע צליל ניתוק. שבת אל התור. הוקל מעלי. כאשר שבת הביתה, ידעתי בוודאות שמשוהו קרה שם. בעלי התהלך מן הסלון אל המטבח וחוזר חלילה "מה קרה?" שאלתי בבהלה. "את יודעת לבד" הוא לחש, "וזה ממש גרוע. ממש ממש. הוא נטל את הנייד שלי, ומיהר ללחוץ עליו, בודק בשיחות היוצאות. "התקשרתי לאימא שלי וסיפרתי לה, זאת הבעיה?" שאלתי, כאשר ראיתי את עיניו נעוצות בצג. "התקשרת לאימא ש-לי, זאת הבעיה! שכחת שאני הכנסתי לך את המספרים לאלפון? היא אימא שלי, לא?". שתקתי. המילים היכו בי, פצעו אותי. "להתקשר?" שאלתי את בעלי, נבוכה, מבולבלת. "בשביל מה?" "אולי לנסות לטשטש?" הוא נענע בראשו לשלילה "לא נראה לי שיש בשביל מה. אימא שלי נפגעה מאד. מאד מאד!!" לא האמנתי שיבואו. תיבלתי את הדגים בפלפל חריף עבור חמי. הכנתי את תמצית תה הצמחים עבור חמותי. ובקשתי ממי שהשלום שלו שישב את השלום לביתנו. מעט אחרי זמן הדלקת נרות דפקו בדלת, זו הייתה היא "באתי להגיד לך שבת שלום, התארחנו אצל חוי וזה לא רחוק מכאן", שום מילה על מה שהיה, רק חיוך רחב שקורץ לעברי בחוסר בפיוס.

שבת שלום.

אישה נהדרת - ככה כולם אומרים.

יראת שמים והצלחה בכל

אביה בת חנה / עדיאל בן חנה / מאיר בן חנה / אורי בן חנה / מלאכי בן חנה.

לזכות צוק"ל הרב מרדכי אליהו / לזכות צוק"ל הרב אלעזר אבו הצירא

לע"נ ניסים בן יחיא / דוד בן סעיר / ג'זל בת יחיא / הממה בת יחיא / סליימן בן דוד

מחפוד בן יחיא / בדרה בת אברהם / יפה בת מזל / דוד בן שלמה